

In Joan Creus
(Juster) Pte.

La Segarra

Any I

Santa Coloma de Queralt 6 de Febrer de 1932

Núm. 2

Sortirà els primer i tercer
dissabte de cada mes

ADVERTIMENTS: De tots els articles en són responsables llurs autors. — No es retornen els originals ni es manté conversa ni correspondència respecte els mateixos. — Tota la correspondència es dirigit al Director: Raval de Miralles, 18.

PREU DEL PERIÒDIC: 6'50 ptes. a la localitat — 7 ptes als subscriptors de fora

RECLAMACIÓ URGENT

LA carretera de Guimerà a Santa Coloma de Queralt, ha constituït de sempre un seriós perill pels que forçosament hi han de transitar. L'alçària sobre el riu a que fou construïda, el sobtat dels viratges, la manca de visibilitat que aquests tenen i els ponts, quasi amagats, en que molts d'ells terminen fan que hom hi circuli amb esglai continuat.

Es certament extraordinari que una tal carretera es construís sense cap mitjà de protecció i encara ho és més que donat la gran quantitat de vehicles que durant l'estiu hi passen, no s'hagi fet cap reclamació demanant-ne, i que als Srs. Enginyers que han estat encarregats de la mateixa no s'els hi hagi acudit la urgent necessitat d'evitar les desgràcies que forçosament s'hi han de produir i que dissortadament s'hi produeixen.

Darrerament, el dia 20 del passat mes, en el viratge anomenat Retomb de la Mort, (degut a les desgràcies ocorregudes en un dels extrems del mateix), s'hi estimbà l'automòbil del nostre volgut subscriptor Llorenç Miquel, resultant aquest, lesionat d'importància i amb ferides o contusions els altres quatre ocupants; en poc temps, altres tres vehicles han estat a punt de prendre mal. Aquest viratge, situat al quilòmetre 14, hectòmeire 5, en l'indret conegut per Rasa del Llop, és un conjunt de 4 curves, dues a cada part d'un pont estret i de males entrades i s'hi han produït ja dos morts i vuit o deu ferits sense que s'hagi pres cap altra mida de protecció que col·locar-hi un ridícol pal indicador del R. A. C. C.

Creiem que ja n'hi ha prou i massa i per aquest motiu, amb tota correcció, però amb tota energia, i disposats a no deixar aquest

assumpte fins obtenir ésser atesos, ens dirigim al Sr Enginyer Cap d'Obres Públiques, denunciant-li el tristament cèlebre i perillós viratge i demanant que urgentment es prenguin les mesures pertinents per tal d'evitar noves desgràcies, no solament en aquell lloc sinó en tota la carretera, tan abandonada en aquest aspecte. Per a quan els murs de protecció, els malecons i les xarxes metàl·liques?

No dubtem de veure'ns complaguts.

CRISI

HI ha crisi... Hi ha crisi al país i a tot el món. Crisi de treball, crisi política, crisi financiera?.. Crisi en diversos ordres. Crisi moral també. Crisi de les balances de la humanitat, que no es veuran ni ara ni mai equilibrades.

I de qui és culpa aquest desequilibri mundial? Simplement, dels homes. La naturalesa, no hi té res a veure. Ella és provident com sempre, però l'home té instints destructors com les feres, i anul·la, amb un malthusianisme desenfrenat, la riquesa que té a les mans. Quan està cansat de destruir els seus consemblants per mitjà de la guerra, destrueix tot allò que se li posa davant, amb una sanya de monstre. Si els russos cremaven els camps de blat per a evitar que el Soviet s'incautés de les collites, i els anglesos fan el mateix amb el cautxú, i els cubans cremen les plantacions de canya de sucre, i els nordamericans el cotó i el cafè quan el producte amenaça d'abaratir-se, en canvi aci i a tot arreu hom adultera els articles de tota mena en detriment de la salut pública, ensems que el món sencer fa esforços desesperats per auxiliar-se construint hospitals de tuberculosos i despèn quantitats per a guair el càncer, i s'afanya en inventar sèrums que puguin contrarrestar, jeh paradoxal els efectes desastrosos dels tòxics que ell mateix se subministra... Veusaquí el desequilibri de la humanitat. El fet de la destrucció bàrbara de la riquesa natural, com si tot el mal del món radiqués